

ΚΥΡΙΑΚΗ

ΣΥΝΤΟΜΟΝ ΚΗΡΥΓΜΑ

«Έγενόμην ἐν Πνεύματι ἐν τῇ Κυριακῇ ἡμέρᾳ καὶ ἤκουσα φωνὴν ὀπίσω μου μεγάλην ὡς σάλπιγγος» (Ἄπ. 1,10)

Ἐκδίδεται ἀπὸ τὴν Κοινοβιακὴ Γυναικεία Ἱερὰ Μονὴ Ἁγίου Αὐγουστίνου Φλωρίνης – 531 00 ΦΛΩΡΙΝΑ – τηλ. 23850-28610 – imaaflo@yahoo.gr

Περίοδος Δ' - Ἔτος ΛΣΤ' Φλώρινα - ἀριθμ. φύλλου 2185	Τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς (Ἰω. 2,12-22) Παρασκευὴ 3 Μαΐου 2019	Συντάκτης (†) ἐπίσκοπος Αὐγουστίνος Ν. Καντιώτης
---	--	---

Νὰ φοβηθοῦμε τὸ φραγγέλλιο!...

«Μὴ ποιεῖτε τὸν οἶκον τοῦ πατρὸς μου οἶκον ἐμπορίου» (Ἰω. 2,16)

Ἐορτάζουμε καὶ πανηγυρίζουμε, ἀγαπητοί μου, σήμερα τὴν Ζωοδόχο Πηγὴ τῆς Παναγίας, ἡ ὁποία γιὰ μᾶς τοὺς Χριστιανοὺς εἶνε ἡ γλυκεία μας μάνα, ἡ βασίλισσα τῶν ἀγγέλων, ἡ προστάτις τῶν ἀμαρτωλῶν, τῶν μετανοούντων ἀμαρτωλῶν. Ἐορτάζουμε· ἀλλὰ **πῶς πρέπει νὰ ἐορτάζουμε;** Νὰ ἓνα ζήτημα σπουδαῖο. Γιατὶ σὲ χίλια πανηγύρια καὶ ἐορτὲς κι ἂν πηγαίνης, ἐὰν δὲν πηγαίνης ὅπως θέλει ὁ Κύριος, δὲν κερδίζεις τίποτα. Κι ὄχι μόνο δὲν κερδίζεις, ἀλλὰ προσθέτεις στὰ τόσα ἀμαρτήματά σου ἓνα ἀκόμη ἀμάρτημα.

Τώρα τὸ πῶς πρέπει νὰ ἐορτάζουμε μᾶς τὸ ὑποδεικνύει τὸ σημερινὸ **εὐαγγέλιο** (βλ. Ἰω. 2,12-22).

Στὰ Ἱεροσόλυμα γινόταν μεγάλη ἐορτὴ καὶ πανήγυρις γιὰ τὸ πάσχα. Χιλιάδες Ἰουδαῖοι ἀπὸ τὰ διάφορα σημεῖα τῆς Παλαιστίνης συνέρρεαν στὴν πρωτεύουσα. Μαζὶ μὲ τοὺς ἄλλους προσκυνητὰς ποὺ ἀνέβαιναν ἐκεῖ ἐρχόταν καὶ ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς ἀπὸ τὴν Καπερναοὺμ. Τὸν συνώδευαν ἡ Παναγία μητέρα του, συγγενεῖς τῆς Παναγίας καὶ οἱ δώδεκα μαθηταὶ του. Ὄταν ἔφθασαν στὰ Ἱεροσόλυμα, ὁ Ἰησοῦς κατευθύνθηκε **στὸ ναὸ τοῦ Σολομῶντος**. Ἦταν ἓνας ἀπὸ τοὺς ὠραιότερους ναοὺς τῆς ἀρχαιότητος· γιὰ νὰ κτισθῆ δαπανήθηκαν πολλὰ χρήματα καὶ δούλεψαν χιλιάδες ἐργάτες· ἡ ἀνοικοδόμησί του κράτησε 46 ὁλόκληρα χρόνια.

Πλησιάζει τώρα ὁ Χριστὸς. Ἀλλὰ τί βλέπει καὶ τί ἀκούει; Δὲν φτάνουν στ' αὐτιά του οὔτε προσευχὲς τῶν ἱερέων οὔτε ψαλίματα τῶν ψαλτάδων οὔτε κάτι ἄλλο ἀπὸ τὴ θεία λατρεία· μόνο **συζητήσεις, φωνές, θόρυβος**. Στὸ προαύλιο τοῦ ναοῦ ἔχουν μαζευτῆ πλῆθος ἔμποροι καθένας μὲ τὴν πρματέια του· πουλᾶνε ἄλλος περιστέρια, ἄλλος βόδια, ἄλλος πρόβατα, ἄλλος ἄλλα πράγματα γιὰ τὶς θυσίες. Οἱ πωληταὶ διαλαλοῦν τὰ εἶδη τους καὶ δημιουργεῖται πανδαιμόνιο. Ὡς καὶ σαράφηδες, ἀργυ-

ραμοῖβοι, ἔχουν ἐγκατασταθῆ στὴν εἴσοδο καὶ ἀνταλλάσσουν νομίσματα. Ἡ αὐλὴ τοῦ ναοῦ εἶνε γεμάτη ἀπὸ ζῶα, ποὺ μουγκρίζουν καὶ βελάζουν. Ὡ τί γίνεται ἐκεῖ στὸν οἶκο τοῦ Θεοῦ!

Ὁ Κύριος, ὅταν εἶδε καὶ ἄκουσε ὅλα αὐτά, λυπήθηκε πολὺ. Πῆγε νὰ βρῆ ἐκκλησία, καὶ ἀντί γιὰ ἐκκλησία βρῆκε ἐμποροπανήγυρι, λαχανοπάζαρο. Δὲν ἦταν λατρεία αὐτό· ἦταν **μία βεβήλωσι, ἓνας ἐμπαιγμὸς** τῆς θρησκείας. Ὁ Χριστὸς λυπᾶται. Καὶ ὄχι μόνο λυπᾶται, ἀλλὰ καὶ ἀγανακτεῖ καὶ θυμῶνει. Φτειάχνει ἀπὸ σχοινιά ἓνα πρόχειρο «φραγγέλλιον» (Ἰω. 2,15), μαστίγιο, τὸ ἀνεμίζει ἀπειλητικὰ, φοβίζει καὶ διώχνει μ' αὐτὸ ζῶα, ἐμπόρους, ἀργυραμοιβοὺς, καὶ λέει σ' ὅλους μὲ φωνὴ δυνατὴ· «Μὴ ποιεῖτε τὸν οἶκον τοῦ πατρὸς μου οἶκον ἐμπορίου» (ἔ.ἀ. 2,16).

Ἔτσι περιγράφει σήμερα τὸ εὐαγγέλιο τὴ συμπεριφορὰ τοῦ Κυρίου ἐκεῖ στὸ ναό.

Ἀλλὰ μήπως κ' ἐμεῖς, ἀδελφοί μου, οἱ σημερινοὶ Χριστιανοί, δὲν κάνουμε μερικὲς φορὲς τὰ ἴδια καὶ χειρότερα στοὺς ναοὺς μας, ἰδίως σὲ ἡμέρες πανηγύρεων; Μήπως λοιπὸν **ἀρμόζει καὶ σ' ἐμᾶς τὸ φραγγέλλιο** τοῦ Χριστοῦ;

Παρατηρήστε καὶ τώρα ἓνα πανηγύρι· θὰ δεῖτε ὅτι **μοιάζει ἀρκετὰ ἡ χριστιανικὴ πανήγυρις** μὲ τὴν πανήγυρι τῶν Ἰουδαίων. Ὅπως ἐκεῖνοι ἔρχονταν ἀπὸ τὰ διάφορα μέρη τῆς Παλαιστίνης νὰ προσκυνήσουν στὸ ναὸ τοῦ Σολομῶντος, ἔτσι καὶ οἱ σημερινοὶ χριστιανοὶ μαζεύονται σὲ προσκυνήματα τῆς Παναγίας ἢ τῶν ἁγίων ποὺ πανηγυρίζουν. Ἐπαινετὸς ὁ κόπος τους· εὐλογημένα τὰ πόδια ποὺ πηγαίνουν σὲ ἱεροὺς ναοὺς. Ἀλλ' ὅταν φτάνουν ἐκεῖ λησμονοῦν ποῦ βρίσκονται, καὶ τότε ὁ σατανᾶς ἀρχίζει τὴ δουλειά του. Τί ὄχλοβοή, τί κρότοι, τί φῶτα, τί καπνοί, τί ὀσμές!... ἀλλόκοτα πράγματα. Ὅπως τότε στοὺς Ἰουδαίους ἔτσι καὶ σ' ἐμᾶς φυγαδεύεται ἡ ἡσυχία, δυσχεραίνεται ἡ λατρεία, δύσκολα προσεύχεται κανεὶς.

Και **ένας άγριος** ακόμη αν έρχόταν, θα παραξενευόταν και θα μάς έλεγε: Έσεεις οί χριστιανοί κάνετε χειρότερα από μās. Έμεεις επί τέλους δέν γνωρίσαμε τὸ Χριστὸ και τὴν άγία του Έκκλησία· άλλά έσεεις; έσεεις που άκούσατε τὸ Εύαγγέλιο, έσεεις που έχετε τὴν ώραιότερη θρησκεία του κόσμου, έσεεις που ζήτε σέ μιὰ χώρα που ὁ Θεός έκανε τόσα θαύματα;... Σάν νά μās λήη· εἶστε άγριώτεροι τῶν άγρίων.

Μά αν έρχόταν σέ μιὰ σημερινή πανήγυρί μας ὄχι ένας άγριος άλλά **ένας άγιος ἢ ένας άγγελος**, τί θα μάς έλεγε; Και αν έρχόταν ὄχι άγιος ἢ άγγελος, άλλά **ὁ ἴδιος ὁ Χριστὸς και ἡ Παναγία**, τί θα άκουγαν, τί θα έβλεπαν, και πώς θα άντιδροῦσαν! **Τί θα άκουγαν;** Χειρότερα άπ' ὅ,τι τότε στο ναὸ τῶν Ἱεροσολύμων· δέν θ' άκουγαν προσευχές δεήσεις ψαλμωδίες, άλλά τί· άλλους νά μεταδίδουν τραγούδια τῶν κέντρων διασκεδάσεως, άλλους νά κουβεντιάζουν, άλλους νά άστειεύωνται και νά πειράζονται, άλλους νά άισχρολογοῦν, και κάποιους νά βλαστημοῦν! Ναί, και βλαστήμιες άκόμη άκούγονται· έρχονται νά προσκυνήσουν, και άντι νά προσκυνήσουν βλαστημοῦν.

Τί θα ἤθελαν ὁ Κύριος ἢ Παναγία και οί άγιοι, **και τί βλέπουν** τώρα; Θα ἤθελαν νά επικρατῆ ἡσυχία, και βλέπουν ταραχή, σάν νά γίνεται ὄχι πανήγυρις Χριστιανῶν άλλά συστροφή δαιμόνων· μόνο δαίμονες προκαλοῦν τέτοια ταραχή. Θα ἤθελαν νά επικρατῆ εὐπρέπεια και σεμνή χαρά, και βλέπουν μικροῦς - μεγάλους νά πίνουν, νά εὐωχοῦνται μέχρι διαρρήξεως, νά μεθοῦν. Θα ἤθελαν νά βλέπουν νέους και νέες με σωφροσύνη σάν κρίνα του παραδείσου, και τούς βλέπουν ἢ νά άσχημονοῦν άναίσχυντα σάν σάτυροι μπροστά σέ ὄλους ἢ ν' άμαρτάνουν κρυφά σέ μέρη άπόμερα· μάρτυρες τῶν άσελγειῶν τὰ δέντρα τῶν δασῶν. Θα ἤθελαν νά βλέπουν τὶς μορφές τῶν Χριστιανῶν νά λάμπουν σάν άγγελοι, και βλέπουν πρόσωπα άγριεμένα, μάτια κόκκινα άπό τὸ άλκοόλ, ψυχές μαῦρες άπό τὴν κακία· έπεισόδια τόσα ὄσα σέ καμμιὰ άλλη μέρα του έτους.

—Μά **γιατί μιλάς τόσο αὐστηρά;** θά πῆτε· δέν βλέπεις και τὴν προθυμία τῶν προσκυνητῶν, τὸν κόπο και τὰ έξοδα που κάνουν για νά έρθουν, τὶς λαμπάδες που άνάβουν μπροστά σὶς εἰκόνες, τὰ άφιερώματά τους;...

Τὰ βλέπω, ναί. Άλλά ὁ Χριστὸς δέν εὐχαριστεῖται σ' αὐτά· περιμένει κάτι άλλο. Τί θέλει; Κάποιος εἶνε ἴσως φτωχός, δέν μπορεῖ οὔτε νά πάη στο προσκύνημα οὔτε ν' άφήση άφιερώματα. Όλοι ὅμως έχουν και μποροῦν νά δώσουν αὐτὸ που ζητάει ὁ Κύριος. Τί ζητάει λοι-

πόν; **Τὴν καρδιά μας.** Όλα τ' άλλα νά προσφέρουμε (πρόβατα, βόδια, κοπάδια, λαμπάδες κ.λπ.), έάν δέν του δώσουμε τὴν καρδιά μας, δέν τὸν εὐαρεστοῦμε.

Δύο πρόσωπα διεκδικοῦν τὴν καρδιά μας, ὁ Χριστὸς και ὁ διάβολος. Ποιόν θα προτιμήσουμε; Άν τὴν δώσουμε στον διάβολο, θα τὴν κάνη σπηλιά που ἐκεῖ μέσα θα φωλιάζουν θηρία και ὄχιές. Άν ὅμως τὴν δώσουμε στο Χριστό, τότε ἡ καρδιά μας θα γίνη μιὰ ἐκκλησία μέσα στὴν ὁποία άγγελοι θα ψάλλουν «*Ωσαννά*» και «*Άλληλούια*» (Ἰω. 12,13. Άπ. 19,1,3,4,6). Και ὅταν ἡ καρδιά μας παραδοθῆ στο Χριστό, τότε και ὅ,τι άλλο ὑλικὸ θελήσουμε νά του προσφέρουμε θα εἶνε δεκτὸ άπό αὐτόν· άπό χέρια και καρδιές άμαρτωλές δέν δέχεται τίποτε.

* * *

Άδελφοί μου! Νά φοβηθοῦμε τὸ φραγγέλιο του Χριστοῦ. Άς άκούσουμε τὰ λόγια που εἶπε άλλοτε, «*“Ὁ οἶκός μου οἶκος προσευχῆς κληθήσεται”· ὑμεῖς δέ αὐτόν ἐποιήσατε “σπήλαιον ληστῶν”*» (Ματθ. 21,13 = Ἦσ. 56,7. Ἱερ. 7,11), κι αὐτὰ που εἶπε σήμερα, «*Μὴ ποιεῖτε τὸν οἶκον του πατρὸς μου οἶκον ἐμπορίου*» (Ἰω. 2,16). **Άς λατρεύσουμε** τὸ Χριστὸ ὅπως δίδαξε ὁ ἴδιος, «*ἐν πνεύματι και ἀληθείᾳ*» (Ἰω. 4,24).

Άν έξακολουθήσουμε νά λατρεύουμε ὅπως οί κοσμικοί πανηγυρισταί, αν δηλαδῆ δέν άρνηθοῦμε τὴν άμαρτία, τότε νά ξέρουμε ὅτι ὁ Χριστὸς θα έτοιμάση τὸ φραγγέλλιό του. Και ὅπως τὸ φραγγέλλιο εἶνε πλεγμένο άπό πολλὰ σχοινιά, έτσι θα μάς στείλῃ **πολλές συμφορές**. Διότι τί νομίζετε; φραγγέλλιο, πλεγμένο με άγκάθια και καρφία, εἶνε οί ξηρασίες ἢ οί πλημῦρες, οί σεισμοί, ἢ πείνα, ἢ δυστυχία, οί ασθένειες, ὁ πόλεμος — πρὸ παντὸς ὁ πόλεμος.

Άς μετανοήσουμε, ἄς κλάψουμε και ἄς πενηθήσουμε. Άς παύσουμε νά άμαρτάνουμε και μάλιστα σέ άγιες ἡμέρες πανηγύρεων ὅπως ἢ σημερινή. Άς πέσουμε στο πόδια τῆς Παναγίας και ἄς τῆς ποῦμε ὄλοι:

Παναγία Δέσποινα, έλέησον τὸν κόσμον. Σύ, πονεμένη μάνα, παρηγόρησε τὶς μανάδες που έχασαν παιδιά· δῶσε έλπίδα σὶς άλλες γυναῖκες που ἐπιθυμοῦν ν' άποκτήσουν παιδιά. Μεσίτευσε για τὴ σωτηρία ὄλων. Παρακάλεσε τὸν Υἱόν σου ἵνα μάς δώση μιὰ μικρὴ προθεσμία νά μετανοήσουμε και νά του ποῦμε: Παῦσον, Κύριε, τὰ σκάνδαλα τῆς Έκκλησίας, σβῆσε τὰ πάθη, νίκησε τὶς κακίες και τὰ έλαττώματά μας, εἰρήνευσε τὸν κόσμον. Ὡ Παναγία Δέσποινα, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν τῶν άμαρτωλῶν. Γένοιτο.

(†) **ἐπίσκοπος Αύγουστίνος**